

William Kelly

Wij zijn de besnijdenis

Jozua 5; Filippenzen 3:3

De doortocht door de Jordaan was een wonderlijke en betekenisvolle gebeurtenis. Het maakte grote indruk op de Kanaänieten. Maar er was méér nodig, iets wat God Zelf tot stand zou brengen te midden van het volk Israël. Dit wordt in Jozua 5 op de voorgrond gesteld naar aanleiding van het merkwaardige feit dat diegenen die tijdens de woestijn waren geboren, niet waren besneden.

Het Nieuwe Testament geeft het belang van de besnijdenis aan. In de woestijn waren de Israëlieten de voorwerpen van de genade van God, maar in het Beloofde Land golden andere maatstaven. Zijn goede hand bracht hen in het land Kanaän, waar het Hem behaagde in hun midden te wonen. Daarom moesten zij in overeenstemming zijn met wat verschuldigd was aan het wonen van de Heere onder hen. Daartoe was de besnijdenis een noodzakelijke voorwaarde.

In Hem besneden

Hierin ligt ook een geestelijke les voor ons: 'Want wij zijn de besnijdenis, wij die God dienen door de Geest van God, en in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen' (Fil. 3:3). In deze tekst gaat het over christenen die onderwezen zijn in de christelijke waarheid. Een christen kan beneden zijn beginselen wandelen, door onwetendheid, door eigen wil, of door een verkeerde wandel. Hij kan zelfs zijn roeping niet verstaan. Hier richt de Geest van God Zich echter tot christenen die in overeenstemming leven met de wil van God en de heerlijkheid van Christus, onze Heer. Dat kan niet anders.

God geeft duidelijk aandacht in de Schrift aan het verkeerde gebruik van Zijn Woord. De Schrift richt zich wijs en heilig tot kinderen van God die volgens Zijn gedachten en bedoelingen handelen. Paulus was bedroefd over christenen, die de aardse dingen bedachten: 'Want velen wandelen, van wie ik u dikwijls heb gezegd en nu ook wenend zeg, dat zij de vijanden van het kruis van Christus zijn' (Fil. 3:18).

In Filippenzen 3:3 spreekt hij de gelovigen aan overeenkomstig hun positie voor God in Christus, en zegt: 'Wij zijn de besnijdenis'. Dat is wat God ons gemaakt heeft in Christus, doordat de oude mens met Hem gekruisigd is. Het vonnis van de dood is erover uitgesproken. Wij zijn niet alleen verlost van onze zonden, maar ook van de macht van de zonde. 'Wij zijn de besnijdenis, wij die God dienen door de Geest van God, en in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen' (vs. 3b).

Dat is ook het getuigenis van Kolossenzen 2. Wij zijn namelijk 'voleindigd in Hem, Die het Hoofd is van alle overheid en gezag. In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis, niet met handen verricht, in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus' (Kol. 2:10). Dat is het machtige werk van Gods genade in de dood en opstanding van Christus. Het gaat hier niet om het historische feit uit Lukas 2:21vv. Want het is een besnijdenis *niet* met handen verricht. De inzet van de besnijdenis op de achtste dag was een verplichting voor de Israëliet en een beeld van de waarheid die in Christus is. Hier in Kolossenzen 2 wordt getoond wat God in Christus heeft bewerkt door middel van het kruis, waar Hij alles in ons heeft geoordeeld wat in strijd was met Zijn gedachten.

In Kolossenzen 2:10 staat niet 'wij', maar: 'u bent besneden in Hem'. Dat wordt gezegd tegen gelovigen uit de volken, voor wie Paulus een vreemdeling was naar het vlees. Volgens Kolossenzen 2:1 hadden zij hem nooit ontmoet. Hij sprak tot hen over een betere besnijdenis, en dit was nodig omdat zij gevaar liepen veel waarde te gaan hechten aan menselijke inzetten. Zij hadden persoonlijk het onderwijs van Paulus niet genoten. De Heilige Geest heeft het daarom nodig gevonden deze brief te schrijven aan christenen uit de volken en uit de Joden. Hij geeft daarin blijvende middelen tot zegen. Alles wat het gevolg van de zondeval is, alles wat spreekt van de trots van de menselijke natuur tegenover God, is geoordeeld en weggedaan voor Zijn aangezicht.

Wat een troost is het in volmaakte reinheid en gerechtigheid voor God gesteld te zijn. Het gaat er niet om zelf iets te bereiken. Maar er is volle vrijheid voor de praktische kracht van de Geest van God, en dat is gegrond op wat God gedaan heeft door het werk van Christus. Wij zijn besneden 'met een besnijdenis, niet met handen verricht, in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus'.

Gilgal

We keren terug naar het boek Jozua. We zien de kracht van de christelijke positie afgebeeld in de doortocht door de Jordaan. Kanaän kon niet worden betreden als een plaats waar men ruimte had voor het vlees en waar het kwaad werd toegelaten. In de woestijn werd het wel bestraft, maar niet weggedaan onder het oordeel van God. De Jordaan laat echter zien dat de dood van Christus de enige toegang is tot de zegen van de hemelse gewesten; en de besnijdenis moest worden toegepast voordat de goede strijd kon worden gestreden. De dood en opstanding van Christus maken het voor het volk van God mogelijk van de hemelse dingen te genieten.

De Rode Zee, de Jordaan en de besnijdenis stellen verschillende zijden van het werk van Christus voor. De besnijdenis stelt het totale oordeel over onze gevallen natuur voor, wat ons in staat stelt met beslistheid te handelen met het zondige vlees. Christus' dood en opstanding heeft een compleet einde gemaakt aan onze gevallen natuur in al zijn facetten. En omdat alle christenen op dezelfde grondslag staan, kunnen wij nu ook zo met elkaar omgaan. De Zoon des mensen werd door God geoordeeld vanwege al het boze dat in ons was en waarin wij van Hem verschilden. De volmaakte Mens was het vereiste Offer. God vond in Hem en in al Zijn wegen voldoening en welbehagen. Wilde Hij dan alles dragen, volgens Gods oordeel over het kwaad? Ja, het hele onverzachte oordeel van God heeft Hij gedragen om het kwaad voor eeuwig weg te doen.

Nu wij binnengeleid zijn in het land van God en hemelburgers zijn (zie 1 Kor. 15:48), hoewel wij nog hier op aarde leven, kunnen wij de oude mens niet sparen. In al zijn hatelijkheid gezien, is die weggedaan op het kruis; en wij zijn met Christus verenigd. Alles is volbracht. Als wij dit geloven, nemen wij onze plaats voor God in als nieuwe mensen, die gestorven en opgewekt zijn met Christus. En door genade zijn wij, als wij Hem toebehoren, de ware besnijdenis. Daarom kunnen wij onze leden die op de aarde zijn, doden (Kol. 3:5), met inzicht en grondig. Wij kunnen niet het vlees doden of het verbeteren, dat is onmogelijk. De vleselijke besnijdenis is een valstrik. De ware besnijdenis is wat God heeft gemaakt van de christen in Christus door Zijn dood en opstanding. De realiteit van de dingen is ons in Christus gegeven. Alles is van ons in Hem, onze Heere. De Heilige Geest noemt deze plaats Gilgal in het boek Jozua. Geen vlees kan roemen in Gods tegenwoordigheid. Als hemelse mensen door genade, als gestorven en opgestaan met Christus, zijn wij ertoe geroepen onze leden die op de aarde zijn te doden.

Het Pascha en de opbrengst van het land

Vervolgens zien wij dat Israël het Pascha vierde in de vlakten van Jericho. Het Pascha, dat in Egypte was ingesteld, krijgt in het land Kanaän een diepere betekenis. Groei in de kennis van Gods gedachten geeft aan grondwaarheden een dieper karakter. Christus te gedenken bij het breken van het brood is heerlijk, en het is de uitdrukking van de verborgenheid van onze eenheid met Hem en met elkaar. Wie het evangelie aanvaardt, leert de verborgenheid van Christus ook dieper kennen. Hoe meer wij de waarheid leren kennen, hoe meer belang wij stellen in Zijn heerlijkheid. Wij leren Christus en Gods gedachten beter kennen. Hoe minder invloed de omstandigheden op ons hebben, hoe meer wij door het geloof genieten van de verlossing door genade.

In Jozua 5:12 werd er nieuw soort voedsel gegeten. De Israëlieten aten niet langer het manna, maar het overjarige koren, d.i. de opbrengst van het land. Christus, onze Heer in de hemel, is als de Opgestane ons voedsel en onze kracht in de hemelse gewesten. Voor ons is Christus als het manna echter niet opgehouden. Israël kon niet tegelijk het manna en het overjarige koren eten. Wij hebben beide zegeningen. Christus heeft steeds een bijzondere plaats. Zowel in de woestijn en met het oog op de genade die wij daar ervaren, alsook in de hemelse gewesten en in verbinding met de zegen en de heerlijkheid die daar te vinden is.

Laten wij daarom goed opletten als wij deze typen bezien. Wij zijn nog niet verlost uit de woestijn van deze wereld, de plaats van beproeving en verzoeking. De genadige voorzieningen van onze God zijn nog altijd nodig. We leven nog in het toneel van zwakheid, gevaar en moeite. Wij gaan door verzoeken heen, en het dagelijks manna – ons geestelijk voedsel – is daarbij nodig. Alleen de genade van onze Heer Jezus Christus, de altijd levende en tussenbeide tredende Priester, kan ons veilig voortleiden. Niet alleen de kracht van de opstanding, maar de genade die Hem op aarde bracht en die zich bezighoudt met onze dagelijkse noden en behoeften, is de hulpbron die ons ondersteunt in onze zwakheden.

Maar dat is niet het voedsel van Kanaän. Het manna helpt ons in onze nood en zwakheid. De Heer Jezus dient de Zijnen in beide opzichten. In Filippenzen 3 is Christus onze besnijdenis, maar in Filippenzen 2 vinden wij de genade van God die is neergedaald, daar waar wij nu nog zijn. Filippenzen 3 richt ons oog op Hem, daar waar Hij nu is. Beide zegeningen hebben wij nodig, en wij hebben ze ook allebei.

Het overjarige koren is een beeld van Christus als de opgestane en verheerlijkte Heer. Paulus stelt Hem graag zo voor, maar niet om Hem te minachten in Zijn genade en barmhartigheid ten opzichte van de omstandigheden hier beneden.

Maar hij ziet ons verenigd met Christus als opgestaan uit de doden, zoals geen andere schrijver dat doet. Daartoe was hij geroepen. Bovenal brengt hij ons in de hemelse gewesten in Christus Jezus (Ef. 1). Dat is de betekenis van het overjarige koren. 'Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Als wij Christus al naar het vlees hebben gekend, nu niet meer' (2 Kor. 5:16). Het is onze bijzondere relatie als christenen tot Christus de Heer, als opgestaan en verheerlijkt. Al het oude is voorbijgegaan. Alle dingen zijn nieuw gemaakt. In de brief aan de Kolossenzen vinden wij dit ook, evenals in het evangelie naar Johannes en in de brieven: overal zien wij Hem in dit karakter. Wij kunnen in geen enkel opzicht buiten Hem. God geeft ons een volkomen Heiland in ieder opzicht.

De Bevelhebber van Gods legermacht

Christus is als de Bevelhebber van het leger van de Heere in het land Kanaän om de vijand te overwinnen, d.i. de macht van de satan en ook onze enige vijand. Mensen mogen vijandig tegen ons zijn, maar wij hebben alleen de boze als de echte tegenstander. Standvastig in het geloof kunnen wij hem weerstaan, aangezien hij God en Christus, onze Heer, probeert te onteren en zo invloed uitoefent op allen die door hem verblind zijn.

Pas na de besnijdenis kreeg Jozua het zwaard te zien in de hand van de hemelse Bevelhebber van het leger. Pas toen het mes in het eigen vlees van iedere Israëliet was gezet, werden de zwaarden aan hen uitgedeeld. Eerst de besnijdenis, dan volgt de strijd. En als wij de vijand willen verslaan, moeten wij ons bewust zijn van onze eigen onmacht. De Heere zal voor ons strijden, wij staan op heilige grond. Wij moeten waakzaam zijn en constant aanvallen verwachten. Maar laten wij de strijd bij onszelf beginnen, met eerbied en ontzag voor Hem Die voor ons staat.

Bron: The earlier historical books. Page 28-39; Titel: Lectures introductory to the study of the earlier historical books of the Old Testament.